

*Upoznajte naše bake i
djedove....*

Nina: **Kako se zoveš?**

Rosanda Baf

Nina: Koliko imaš godina?

Rosanda: **65**

Nina: **Čime si se u životu bavila?**

Rosanda: Radila sam u tvornici keramike, u proizvodnji, radili smo u tri smjene i nije bilo baš lako.

Nina: **Što si osim posla voljela raditi?**

Rosanda: Voljela sam ručni rad, heklala sam i imala sam svakavog cvijeća.

Nina: **Čime se sad baviš i imaš li nekih planova za budućnost?**

Rosanda: Sad sam u mirovini. Volim raditi u vrtu, kuham i dočekujem unuke kada dođu iz škole i vrtića.

Nina: **Kada si bila mlada, jesи ли очekivala да ће ти ovako biti kad postaneš starija ili možda drugačije?**

Rosanda: Kad si mlad, ne razmišljaš baš o starosti, a što će biti poslije, vidjet ćeš kako dode.

Nina: **Što bi savjetovala mlađim generacijama?**

Rosanda: Mladima bih savjetovala da si izuče kakve dobre škole, da si mogu naći kakav dobar posao jer u životu je teško biti samo običan radnik, i da uvijek pomažu ljudima koji ne mogu.

Nina: **Smatraš li da mladi ljudi obraćaju dovoljno pažnje na starije osobe?**

Rosanda: Danas mladi manje obraćaju pažnju na starije osobe. Svatko je u svom poslu pa nemaju ni vremena, dosta su opterećeni.

Nina: **Kako se svijet promijenio tijekom tvog života i koje si najveće promjene primjetila?**

Rosanda: Kad sam bila mlada doma smo imali samo radio, a danas svi imaju mobitele, tablete i svu tu novu tehnologiju. Promjenilo se baš puno toga.

Nina: **Jesu li ljudi danas međusobno bolji jedan prema drugome nego što su bili nekada?**

Rosanda: Uvijek je bilo dobrih ljudi i onih malo manje dobrih. Nekada su se ljudi više družili jer nije bilo mobitela ni tableta, a danas svatko gleda u svoj mobitel i puno se manje komunicira.

Nina: **Pitaju li te djeca ili unuci za savjete?**

Rosanda: Ne pitaju me baš jer imaju svoje roditelje pa pitaju njih.

Nina: **Što smatraš najvažnijim za sreću u životu?**

Rosanda: Za sreću u životu treba biti uvijek pozitiva. Za mene su sreća moji unuci jer te uvijek guraju naprijed ako si nemoćan.

Nina: **Jesi li zadovoljna sa svojim životom?**

Rosanda: Jesam, sve u svemu je jako dobro.

Lucija: Kako se zoveš?

Benazić Marija

Lucija: Koliko imaš godina?

Marija: 88

Lucija: Čime si se u životu bavila?

Marija: Svime što je trebalo, kopala i grabila sijeno za životinje,

imala sam i kokoše i svinje i krave. Puno smo se bavili poljoprivredom.

Lucija: Što si osim posla voljela raditi?

Marija: Sve što je trebalo ja sam voljela raditi: kuhati, plesti i ostalo, ali sad mi ne treba jer moja nevjeta Irena kuha.

Lucija: Čime se sad baviš i imaš li planova za budućnost“?

Marija: Sad se uglavnom bavim kaučom (smijeh...), a planovi uvijek nekakvi postoje...

Lucija: Jesi li kad si bila mala očekivala da će ti ovako biti kada budeš starija ili možda drugačije?

Marija: Znala sam da će doći starost i uvijek san mislila da će sve biti dobro.

Lucija: Što bi savjetovala mlađim generacijama?

Marija: Da budete dobre, lijepi i poslušne djevojke i da znate da u životu nikad nije lako i da treba biti uporan i strpljiv pa se trud na kraju isplati.

Lucija: Smatraš li da mladi ljudi obraćaju dovoljno pažnje na starije osobe?

Marija: Da, to vidim po vama.

Lucija: Kako se svijet promijenio tijekom tvog života i koje si najveće promjene primijetila?

Marija: Lakše je danas.

Lucija: **Jesu li ljudi danas međusobno bolji jedan prema drugome?**

Marija: Nekada su bili bolji ljudi, više su se međusobno podržavali.

Lucija: **Pitaju li vas djeca ili unuci za savjete?**

Marija: Kada me pitate, ja vam nešto pravin.

Lucija: **Što smatraš najvažnijim za sreću u životu?**

Marija: Da sam zdrava.

Lucija: **Jesi li zadovoljna sa svojim životom?**

Marija: OK mi je.

Leona: **Kako se zoveš?**

Lidija Žgrablić.

Leona: Koliko imaš godina?

Lidija: **81**

Leona: **Čime si se u životu bavila?**

Lidija: Bavila sam se poljoprivredom i radila sam u tvornici u kuhinji.

Leona: **Što si osim posla voljela raditi?**

Lidija: Dosta volim poljoprivredu.

Leona: **Čime se sad baviš i imaš li planova za budućnost?**

Lidija: Sad se bavim kuhanjem i onime što mogu.

Leona: **Jesi li kad si bila mlađa očekivala da će ti ovako biti kad budeš starija ili možda drugačije?**

Lidija: Pa nisam mislila da će imati ovako lijepu starost.

Leona: **Što bi savjetovala mladim generacijama?**

Lidija: Mladim generacijama bih savjetovala da poštjuju roditelje i starije osobe.

Leona: **Misliš li da mladi ljudi obraćaju dovoljno pažnje na starije?**

Lidija: Ne.

Leona: **Kako se svijet promjenio tijekom tvojeg života i koje si najveće promjene promjenila?**

Lidija: Nekada smo bili više društveni i složniji, a sada je to malo dugačije.

Leona: **Smatraš li da je svijet postao bolje mjesto ili je prije bio bolji?**

Lidija: Za život je bolji sada, a za ljudske odnose je bio prije.

Leona: **Jesu li danas ljudi međusobno bolji jedan prema drugome nego što su bili nekad?**

Lidija: Ne.

Leona: **Pitaju li vas unuci za savjete?**

Lidija: Da.

Leona: **Što smatrate najvažnijim za sreću u životu?**

Lidija: Ljubav i razumijevanje.

Leona: **Jesi li zadovoljna svojim životom?**

Lidija: Jesam.

Alexia: **Kako se zoveš?**

Celestina Belušić

Alexia: **Koliko imaš godina?**

Celestina: 79

Alexia: **Čime si se bavila u životu?**

Celestina: Bila sam domaćica i bavila sam se poljoprivredom.

Alexia: **Što si osim toga voljela raditi?**

Celestina: Voljela sam obrađivati vrt, plesti i saditi cvijeće.

Alexia: **Čime se sad baviš i imaš li planova za budućnost?**

Celestina: Obrađujem vrt, brinem se o cvijeću i čuvam praunuke. Nemam planove za budućnost.

Alexia: **Jesi li tijekom mladosti razmišljala o tome kako će biti u ovim godine?**

Jesi li očekivala da će ovako izgledati mirovina?

Celestina: Nisam imala vremena razmišljati o tome.

Alexia: **Što bi savjetovala mlađim generacijama?**

Celestina: Da budu dobri i pametni.

Alexia: **Smatraš li da mladi ljudi obraćaju dovoljno pažnje na starije osobe?**

Celestina: Ne.

Alexia: **Kako se svijet promijenio tijekom tvog života i što bi promijenila?**

Celestina: Puno se toga promijenilo, voljela bih da su ljudi bolji.

Alexia: **Smatraš li da su danas ljudi bolji jedan prema drugome u odnosu na nekad?**

Celestina: Nisu, nekad su se ljudi više poštivali.

Alexia: **Pitaju li vas unuci/djeca za savjet?**

Celestina: Ponekad.

Alexia: **Što smatraste najvažnijim za sreću u životu?**

Celestina: Zdravlje.

Alexia: **Jesi li zadovoljna svojim životom?**

Celestina: Onako.

Zora: Kako se zoveš?

Loredana Lazarić

Zora: **Koliko imaš godina?**

Loredana: 63

Zora: **Čime si se u životu bavila?**

Loredana: Bila sam knjigovođa.

Loredana: Voljela sam i još uvijek volim kuhati i peći kolače, šetati i uređivati vrt.

Zora: **Jesi li kad si bila mlađa očekivala da će ti ovako biti kada budeš starija, ili drugačije?**

Loredana: Željela sam da svi budemo skupa na okupu čim duže, i da, zamišljala sam baš ovakvu sadašnjicu.

Zora: **Što bi savjetovala mlađim generacijama?**

Loredana: Da čim više borave u prirodi van kuće, da se čim više druže, što smo mi u djetinstvu radili, i bez mobitela.

Zora: **Šmatraš li da mladi ljudi obraćaju dovoljno pažnje na starije osobe?**

Loredana: Mislim da ne, i to mi se čini sve manje, jedva i pozdrave, ali svaka čast izuzetcima.

Zora: **Kako se svijet promijenio tijekom tvog života, i koje najveće promjene si primijetila?**

Loredana: U zadnjih 50 godina sve se jako promijenilo, po meni na gore, a promjene su bile najveće u tehnologiji, kompjuterima, mobitelima i slično..

Zora: **Jesu li ljudi danas međusobno bolji jedan prema drugome nego što su bili nekad?**

Loredana: Definitivno ne, prije je bilo puno više zajedništva, više su pomagali jedni drugome i više su se družili.

Zora: **Pitaju li vas djeca ili unuci za savjete?**

Loredana: Da, moja unuka rado priča sa mnom kad je nešto muči, i ja je posavjetujem, i to mi je jako draga.

Zora: **Što smatrate najvažnijim za sreću u životu?**

Loredana: Najvažnije je zdravlje, sloga i razumijevanje.

Zora: **Jesi li zadovoljna sa svojim životom?**

Loredana: Da jesam, lijepo mi je i ništa ne bih mijenjala!

Zora: Kako se zoveš?

Boris Lazarić

Zora: **Koliko imaš godina?**

Boris: 64

Zora: **Čime si se u životu bavio?**

Boris: U životu sam radio jako puno stvari, u početku sam konobario, onda sam bio direktor poduzeća, na kraju sam opremao pekare, pizzerije i slastičarne, s pećima i strojevima za kruh i kolače.

Zora: **Što si osim posla volio raditi?**

Boris: Pa, ja imam dva hobija, lov i ribolov, i volim putovati.

Zora: **Jesi li kad si bio mlad mislio da će ti ovako biti kada budeš stariji, ili drugačije?**

Boris: Da budem iskren, nisam nikad razmišljaо како ће mi biti u mirovini, i u ovim godinama, jednostavno nisam imao vremena za to, ali sam zadovoljan.

Zora: **Što bi savjetovao mlađim generacijama?**

Boris: Mladi, obrazujte se, učite, bavite se sportom, imajte vremena za sebe i putujte kamo god možete.

Zora: **Smatraš li da mladi ljudi obraćaju dovoljno pažnje na starije osobe?**

Boris: To ovisi od osobe do osobe, mislim da je to i stvar od odgoja u obitelji.

Zora: **Kako se svijet promijenio tijekom tvog života i koje najveće promjene si primjetio?**

Boris: Svijet se jako promijenio, naručito u tehnološkom smislu, i život je počeo biti strašno, strašno brz.

Zora: **Jesu li ljudi danas međusobno bolji jedan prema drugome nego što su bili nekad?**

Boris: Ne, ljudi su nekad bili puno više vezani jedan uz drugoga, više su si pomagali, više su se družili. Danas nitko više nema vremena jedan za drugoga.

Zora: **Pitaju li te djeca ili unuci za savjete?**

Boris: Pa, ponekad da, i ja se nadam da pomognem svojim iskustvom i savjetima.

Zora: **Što smatrate najvažnijim za sreću u životu?**

Boris: U ovim vremenima je najvažnije biti zdrav, i imati dobru i sretnu obitelj. I nikad ne stavljati novce na prvo mjesto.

Zora: **Jesi li zadovoljan sa svojim životom?**

Boris: Da, ja sam sada sretan i zadovoljan jer imam tebe koja si mi jako dobra unuka.

Intervjuirale i napisale:

Zora Radić, 5.a

Alexia Purić, 5.a

Lucija Benazić, 5.a

Leona Širol, 5.b

Nina Baf, 5.b

Uredila i objavila:

Marina Rade, školska knjižničarka